

JOLARČEK

IZPOD ČRNE PRSTI

1980-81

XVIII.

1.

- Rad berem, ker
- se iz knjig nekaj naučim Matjaž, 2.r.
  - me knjige zanimajo Ksenija, Dušan, 2.r.
  - so mi pravljice všeč Tatjana, 2.r.
  - so knjige zanimive Matjaž, 2.r.
  - so vse zgoibre lepe Marija, 2.r.

Sem učenka prvega razreda. Rada hodim v knjižnico. Sposodila sem si že veliko knjig. Prebrane knjige so se mi zdele lepe. Najbolj pa mi je bila všeč knjiga z naslovom *Kdo je naredil Vidku srajčko.*

Mateja Florjančič, 1.r.

Naša knjižnica je majhna, vendar imamo dovolj izbire. Vsi učenci imamo kartončke za izposojanje knjig. Vseh knjig je 260. To so povečini pravljice, povesti, zgodbe, pa tudi knjig za smeh je nekaj. Prvošolčki si izposojajo knjige, ki so na-tiskane z velikimi tiskanimi črkami. Teh pa imamo pre malo, ker so vsi pridni bralci.

Tudi jaz zelo rada berem. Na mojem kartončku je vpisanih že 72 knjig. Prepričana sem, da bodo knjige vedno moje velike prijateljice.

Vsak teden imamo v knjižnici poleg izposojanja knjig tudi uro pravljic. Poslušamo pravljice na ploščah ali pa nam jih tovarišica čita. En učenec je zadolžen, da mora še posebno napeti ušesa. Pri naslednji uri v knjižnici isto pravljico sam pri poveduje. Vai mu pomagamo, če si podrobnosti ni dobro zapomnil.

Pa še to vam povem, da bi rada zamenjala matematiko za zanimivo knjigo.

Karmen Čufer, 2.r.

Doma imam sv. je knjige, zato jih kačem. Nekaj knjig sem prebral za šolsko začetko in tudi braljem nam tudi knjige, ki jih bom potreboval v višjih razredih. Kaj ne posodjam tudi drugim učencem naše šole.

Melita Brelih. 3.R.

Ko še nisem znala brati, mi je mama kupovala slikanice in pravljice. Sedaj imam že veliko knjig, ker smo člani Svetovne knjige, dobim vsako leto najmanj dve novi knjigi. Mama mi je kupila tudi veliko knjižno omare. Tako so moje knjige lepo spravljeni v njej. Knjige so lepo obveznjene, ker znam pazitnanje. Letos raje berem, saj sem ugotovila, da je vsaka knjiga po svoje zanimiva. Sedaj berem drobne knjige, debele hraniščim za pozneje. Upam, da bom čez nekaj let imela veliko zbirko knjig.

Melita Brelih. 3.R.

MELITA BRELIH 3.R.

RADI PREBIRAMO ZGODBE FRANCETA BEVKA. ZELO NAM JE BLIZU, KER JE NAŠ ROJAK. PROSILI SMO STARŠE, DA BI NAM POVEDALI KAJ VEČ O NJEM.

France Bevk se je rodil v Zakojci. Njegova hiša je bila siromašna in skromna, ker je bilo v družini veliko otrok. Pri njegovi rojstni hiši se pravi po domače pri Volarju. Njegov oče je pasel vole na Otavniku ali na Znojilski planini, zato je pri hiši ostalo ime Volar.

Tudi France, ko je doraščal, je moral pasti ovce in koze. Ker je rad bral, je na paši prebral veliko knjig.

Matjaž Navrer, 2.r.

Oče mi je povedal, da je bil France Bevk velik in močan. Za otroke je napisal veliko zgodb. Večkrat ga je srečal v Oblokih, ko je prihajal na obisk k svoji sestri, ki je gori poročena. Povedal mi je tudi, da jih je v šoli večkrat obiskal. Po njem se imenuje tudi naš pionirski odred.

Matjaž Navrer, 2.r.

Učenci naše šole gremo vsako leto v Zakojco. Ko je bil France Bevk učenec, je hodil v osnovno šolo na Bukovo. V prostem času pa je pomagal staršem pri kmečkem delu. Hodil je v loze po travo za kozo in v gozd po sutlijad. Takrat se ga je koš držal ko klop kože, kot je napisal sam v neki povesti.

Nataša Drole, 2.r.

Živim v rojstnem kraju Franceta Bevka. Ko je prišel v vas, je vedno obiskal tudi mojega starega očeta, s katerim sta bila že kot otroka velika prijatelja.

Nikoli ni pozabil tudi na otroke, saj je s seboj vedno prinjal bonbone. Oče mi je povedal, da Bevku nikoli ni zmanjkalo topnih besed. Rad se je tudi šalil.

Zanimale so ga vse vaške podrobnosti. Rad je ljudem pomagal in vesel je bil, če je le mogel zanje kaj storiti.

Marija Koder, 2.r.

Bevkova domačija leži na samem v raztreseni vasici Zakojci. Hiša je znotraj obnovljena, zunanjost pa je ostala takša, kot tedaj, ko je France še živel v njej. Na hiši je sedaj spominska plošča postavljena pisatelju, kulturnemu delavcu in borcu NOB Francetu Bevku.

Vsako leto, 29. septembra, na dan pionirjev, obiščemo učenci naše šole ta kraj. Redi se ga spominjamo, saj nam je zapustil velik pisan zaklad. Pninosni smo, da se je rodil v naših krajih. Po njem nosi naš pionirske odred svoje ime.

Danila Trpin, 4.r.

ALENKA MAHAJNC, 3.R.

DRUGI UČENCI SO TAKO POVEDALI O NAJLJUBŠEM PISATELJU FRANCETU BEVKU:

Prebrala sem že več njegovih povesti: Lukec in njegov škorec, Pastirci, Grivarjevi otroci, Tonček, Tatič, Mali upornik, Gregec Petelinček.

Ksenija Kos, 2.r.

Nihče ne bi mogel lepše opisati Baške grape, kakor on sam. Ni se bal živeti med zasužnjenimi Primorci, čeprav so ga fašisti preganjali in zapirali. Ljubil je trpeče primorsko ljudstvo in zemljo, na kateri je pisal in hodil.

Vesna Drole, 2.r.

Kot Bevkovi rojaki smo nanj še bolj ponosni. Bevka imamo radi tudi zato, ker nam je napisal veliko lepih povesti. V njih nam veliko pripoveduje o svoji mladosti. Najraje se spominja svojih vaščanov. Opisuje njihovo trdo življenje in boj za svobodo.

Pavlo Šorli, 2.r.

Zelo rada berem, zato sem se vpisala v Bralno značko. V prvem in drugem razredu sem tekmovala za Cicibanovo bralno značko. Letos pa tekmujem za Bevkovo. Doslej sem prebrala tri njegove povesti: Lukec in njegov škorec, Mali upornik in Begavčka. Vse so mi bile zelo všeč. Najbolj pa mi je ugajala povest Lukec in njegov škorec. V njej opisuje dečka, ki je bil srečen, ker je potoval v Ameriko in hkrati nesrečen, ker mu je na poti umrla mati.

Marta Volf, 3.r.

8. FEBRUARJA 1980 NAS JE ZAPUSTIL TUDI PISATELJ LEOPOLD SUHODOLČAN IN KER SMO GA VSI POZNALI, NAR JE ŠE BOLJ PRETRESLA VEST O NJEGOVI SMRTI.

Leopold Suhodolčan se je rodil v Žireh. Po poklicu je bil učitelj. Veliko let je učil na osnovni šoli v Prevaljah. Napisal je veliko mladinskih knjig.

Ko sem izvedel, da nas bo obiskal, sem bil zelo nadoveden, kakšen je. Pripeljal se je z vlakom. Pričakali smo ga pred šolskim poslopjem. Povedal je, da se je našega vabila razveselil. Priporočoval nam je zgodbe, odgovarjal na naša vprašanja in delil avtograme. Spominjam se, kako se je razveselil prvih po-mladanskih zvončkov, ki smo mu jih podarili.

Ko smo izvedeli, da je umrl, smo bili žalostni. Njega ni več, ostale pa njegove knjige.

Valter Cvek, 2.r.

Grega Trojer, 3.r.

Katjuša Čufer, 3.r.

Marta Wolf, 3.r.

Simona Štendler, 4.r.

Andreja Kokošar, 4.r.

PETNA (A762, 3.r.)

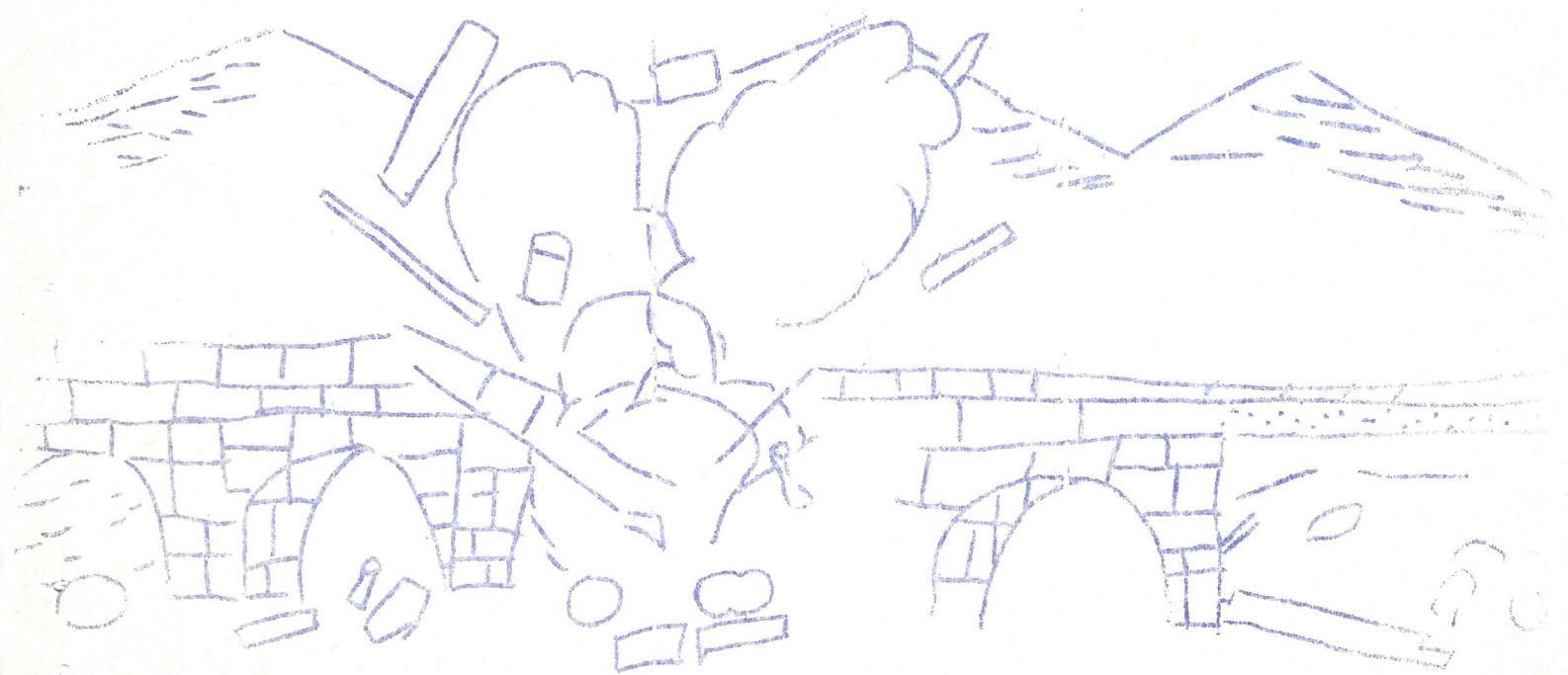
OB OBLETNICI SMRTI SE SPOMINJAMO CIRILA KOSMAČA IN FILMA NA SVOJI ZEMLJI.

Ciril Kosmač se je rodil na Slapu ob Idrijeti. V družini je bilo več otrok. Bili so skromna kmečka družina. Poznal je trdo kmečko življenje, zato je največ opisoval kmeta, njegove navade in običaje.

Totem je prišla vojna. Odšel je v partizane. Po vojni je prevajal in pisateljeval. Opisoval je tudi dogodke iz vojne. Po noveli Očka Orel so posneli film Na svoji zemlji.

Ljubil je svoj domači kraj in zato je vso to ljubezen do domače grude prenašal na papir.

Zdenka Tasić, 4.r.

RADOVAN MOČNIK

UČENCI ZO GRAHOVO SO ZAPISALI SPOMINE O SNEMANJU FILMA.

Film je nastal po noveli Očka Orel pisatelja Cirila Kosmača. Je prvi slovenski igrani film. Snemali so ga leta 1946 na Koritnici in Grahovem.

Alenka Lesjak, 4.r.
Grahovo

Moja mama je sodelovala pri snemanju.

Andreja Kokošar, 4.r.
Grahovo

"Nekega dne je prišel v našo vas režiser France Štiglic s svojimi sodelavci. Šel je od hiše do hiše in nas prosil za sodelovanje," mi je povedala teta.

Matej Kenda, 3.r.
Grahovo

Na Grahovem so postavili spomenik v čast prvemu slovenskemu filmu. Predstavlja moža s filmsko kamero v rokah.

Andrej Šorli, 2.r.
Grahovo

Vaščani smo na film zelo ponosni. To je bil prvi slovenski film sneman v našem domačem kraju.

Breda Kenda, 1.r.
Grahovo

KADOVAN MOČNIK

ŠOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda "France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kna" Podbrdo.

LETNIK: XVIII.

ŠTEVILKA: 1.

ŠOLSKO LETO: 1980/81

Literarne in likovne prispevke so napisali in napisali učenci nižjih razredov matične šole in ZD Grahovo.

Mentorji: učitelji nižjih razredov

Tipkala: Ivanka Gatej